

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 76.

Ottende Session.

26de Møde.

Tirsdagen den 13de Januar.

(Fortf.)

Iseberning (fortsat): Vi komme nu til en Grund, som var den tidligste, det ærede Medlem anførte, men som ogsaa forekommer mig at være den besynderligste. Det ærede Medlem sagde: denne Forening staaer i en Forbindelse med Kjøbstædernes Assuranceforening, som gjør, at vi ikke bør bringe den ud af sin nuværende autoriserede Stilling; det vilde være til Gavn, at den vedblev at staae i Forbindelse med Kjøbstædernes Assuranceforening. Jeg maa ærlig tilstaae, at jeg aldeles ikke forstaaer hans Mening; dersom man kunde sige, at Kjøbstædernes Assuranceforening var Contraassurandeur for dette Selskab, og dette Selskab Contraassurandeur for Kjøbstædernes Assuranceforening, saa var der en Forbindelse imellem disse to Assurance-selskaber, men nu er der aldeles ikke nogen saadan Forbindelse imellem dem. Er der nogen Forbindelse imellem dem, saa ligger den i Bestyrelsen, saa ligger den deri, at de faae en billigere og eensartet Bestyrelse. Saafremt dette Selskab finder sig tjent med at fortsætte denne Forbindelse, vil det naturligtvis ikke stille sig derfra; finder det derimod, at det er bebyrdende at være forbundet med Kjøbstædernes Assurance-selskab, saa seer jeg ingen Grund, hvorfor vi, ved at give en Lov i denne Sag, som vi allerede have seet frembyder saa stor Vanskelighed for Lovgivningsmagten, skulde bidrage det Allermindste til at fortsætte en saadan Forbindelse.

Jeg siger, at vi have seet, at den giver Anledning til mange Vanskeligheder, thi vi have jo hørt Forhandlingerne om Classificationen. Jeg er nu af den Overbeviisning, at, hvilken Fremgangsmaade man end vælger, vil man dog faae en Classification, som ikke er tilfredsstillende; men netop derfor skal Lovgivningsmagten ikke gribe ind deri. Naar man ikke er absolut tvungen til en lovbunden Classification, skal man lade det staae i de deri interesserede Parters Magt, at kunne rette i den, naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt. Lad os forudsætte, at der virkelig fremtraadte dristige private Assurandører, som forsøgte, maaskee, for meget, deres Lykke, men i alt Fald forsøgte den, og gif løs paa at underbyde dette Selskab og netop valgte det Tidspunkt, da den lovgivende Forsamling var gaaet fra hinanden, saa at de havde næsten et Aar at bevæge sig i og vinde Fortrin, vilde det da ikke være en slet Bestyrelse af dette Selskab, betragtet som en industriel Bestyrelse, dersom den ikke strax undersøgte Forholdene og prøvede paa at komme de Andre i Forkjøbet; men det kan den ikke, thi den kan ikke forandre det Allermindste i Classificationen, naar der først er en Lovbestemmelse derom. Det er den Feil, som vor gamle Lovgivning har lidt af, og som den jo i mange Tilfælde nødvendigt har maattet lide af, at den har blandet det, der efter sin Natur maatte være nogenlunde fast og stabilt, med det, der efter sin Natur maatte være bevægeligt og kunne rokkes. Det Samme forsøge vi nu ved denne Lov; men hvorfor skulle vi gjøre det med velberaad Hu, og hvorfor skulle vi skabe et Præcedens, som kan bruges imod os om ganske kort Tid? Vi ere allerede mere og mere i Begreb med at komme ind paa